

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

den under, vel at mærke navnlig til gavn for dem uden for Europa.

Hr. Jørgen Junior var meget utilfreds med aftalen ud fra det synspunkt, at danske skatteydere skulle yde bistand til folkene i Afrika og på Stillehavsoerne og de karibiske øer. Jeg forstår godt, at man ud fra en skatteegoistisk tankegang må vende sig imod disse aftaler, men derfor forstår jeg også, at socialistisk folkeparti og andre til venstre for socialdemokratiet har besvær med at udtale afsky over for denne aftale.

Jeg forstod på fru Kristine Heltberg, at hun kunne ikke gå videre end til at sige, at man ikke skulle vente begejstret tilslutning fra SF. Hvis man blot kan få tilslutning, så vil jeg såmænd være særdeles tilfreds.

Jeg skal kun nævne én konkret sag, som flere af ordførerne har været inde på, nemlig spørgsmålet om forholdet mellem den nationale bistand og den bistand, der nu formidles gennem EF. Det er jo sådan, at den samlede danske bistand indeholdes i den bevillingsramme, som man opfører under de rullende 5 års planer for DANIDAS budget, hvad enten den rent praktisk udbetales bilateralt til et enkelt modtagerland, eller den går igennem denne internationale organisation eller andre internationale kanaler. I og med at vi er medlem af disse internationale organisationer, har vi naturligvis fortsat indflydelse på disse midlers anvendelse og deres administration. Det er rigtigt, at det er ikke kun en dansk indflydelse, som det er ved den bilaterale hjælp, men når det drejer sig om indflydelsen i EF, så er den jo ganske væsentlig, fordi man i ministerrådet skal tage stilling til den praktiske udformning og formuleringen og dermed altså også til den drejning, denne politik kan få inden for rammerne af selve konventionen. Jeg synes også, jeg bemærkede, at flere af ordførerne accepterede, at disse grundsynspunkter, der er nedfældet i Lomékonventionen, netop i høj grad svarer til dem, der har været gjort gældende i den danske udviklingsbistand, og af dem, der interesserer sig specielt for dansk udviklingsbistand.

Jeg skal altså slutte med at takke for den stærke tilslutning, forslaget har fået.

Ib Nørhøj (DKP):

Jeg bemærkede, at ministeren udstedte

en tak på EF's vegne. Det er vel næsten for meget. Takken gik bl. a. på, at jeg havde sagt, at det ikke var det værste, EF havde lavet. Man kan vel heller ikke forlange, det skulle være det værste hver gang. Jeg må sige, at jeg synes, at ministeren er nøjsom i sine taksigelser, og jeg forstår godt, at han er det.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil bare gøre ministeren opmærksom på, at jeg sagde ikke: „Jeg kan ikke love nogen særlig *begejstret* tilslutning.“ Jeg sagde: „Jeg kan ikke love nogen særlig *begejstret tilslutning*.“ Dermed mente jeg, at vi nok havde lidt svært ved at stemme for denne konvention.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg skal kun kort sige, at jeg havde ikke haft fantasi til at forestille mig en større grad af tilslutning fra disse partiers side, end vi her har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af ligningsloven. (Lejeværdiregler m. v.) [af Jens Foged m. fl.]

(Andre selvst. forslag nr. LII. Fremsat 22/5 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det forslag, vi her har, til folketingsbeslutning om ændring af ligningsloven, som repræsentanter for venstre har fremsat, indeholder nogle nye principper, som forslags-